

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Ing. Lukášem Pletichou
sídlem Průmyslová 1631/4, Jablonec nad Nisou

proti

žalovanému: státní tajemník v Ministerstvu dopravy
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 4. 2021, č. j. MD-1986/2021-010/3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí generálního inspektora Drážní inspekce ze dne 25. 9. 2020, č. j. 1/2020/DI-6/211. Rozhodnutím prvního stupně bylo
 - rozhodnuto o skončení služebního poměru žalobce podle § 72 odst. 1 písm. d) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, v návaznosti na marné uplynutí doby, po kterou byl žalobce zařazen mimo výkon služby z organizačních důvodů;
 - určeno žalobci odbytné podle § 72 odst. 2 písm. d) zákona o státní službě ve výši 729 336 Kč.

II.

Obsah žaloby a související vyjádření

2. Žalobce v žalobě předně namítá, že žalovaný postupoval v rozporu s § 36 odst. 3 správního řádu a před vydáním rozhodnutí nedal žalobci možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Tím žalobci znemožnil navrhnout důkazy.
3. Žalobce zpochybňuje příslušnost služebního orgánu k vydání rozhodnutí, s čímž souvisí i výběrové řízení na služební místo generálního inspektora Drážní inspekce v roce 2016, které organizoval tehdejší státní tajemník v Ministerstvu dopravy, ačkoli i on byl na své místo ustaven nezákonně.
4. Dále žalobce namítá, že oprávněnou úřední osobou v řízení na prvním stupni byl podle spisové dokumentace pouze služební orgán Mgr. Jan Kučera (generální inspektor Drážní inspekce), avšak z vlastností některých spisových dokumentů vyplývá, že jejich autorem je státní zaměstnankyně Drážní inspekce Mgr. I. W. S ohledem na uvedené prováděla dle názoru žalobce úkony v řízení neoprávněná úřední osoba, která měla neoprávněně přístup i k jeho osobním údajům.
5. Žalobce též nesouhlasí se způsobem, jakým byla posouzena jeho námitka podjatosti služebního orgánu prvního stupně. Poukazuje na dlouhodobý šikanózní přístup ze strany služebního orgánu prvního stupně.
6. Žalobce též vznáší námitky týkající se zahájení řízení o skončení jeho služebního poměru s ohledem na právní moc rozhodnutí a nařízení dovolené během jeho zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů. Možnost zahájení řízení o skončení služebního poměru podmiňuje žalobce dvěma skutečnostmi, a to uplynutím doby 6 měsíců pro zařazení mimo výkon služby a právní mocí rozhodnutí o zařazení mimo výkon služby. Jelikož druhá podmínka v jeho případě naplněna nebyla, shledává v tomto postupu porušení § 73 odst. 2 správního řádu. Žalobce dále nesouhlasí s nařízením dovolené během zařazení mimo výkon služby a s termínem uplynutí doby 6 měsíců zařazení mimo výkon služby, která měla být dle jeho názoru o dobu nařízené dovolené prodloužena.
7. Následně žalobce zpochybňuje projednání zrušení svého služebního místa s odborovou organizací Drážní inspekce. Dle jeho tvrzení nebyla naplněna podmínka projednání, neboť nedošlo k dosažení shody mezi služebním orgánem a předsedou odborové organizace.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

8. V dalším okruhu námitek se žalobce věnuje posuzování vhodnosti služebních míst během svého zařazení mimo výkon služby. V těchto bodech odkazuje zejména na nesprávné posouzení zaměření svého studijního oboru „Ekonomická a regionální geografie“ a dosažení kvalifikace interního auditora, díky čemuž nedošlo k posouzení všech případných vhodných služebních míst. Akcentuje též přednost převedení na jiné služební místo, které je předmětem již vyhlášeného výběrového řízení. Nesprávné posouzení služebních míst shledává žalobce také v posuzování kritéria platové třídy, jelikož dle jeho názoru mělo být jeho služební místo zařazeno do 14., nikoliv 13. platové třídy, přičemž služební místa ve 14. platové třídě byla služebním orgánem označena za nevhodná.
9. Žalobce se dále ohrazuje ohledně zařazování podkladů do spisové dokumentace. Zpochybňuje využití § 165 zákona o státní službě ze strany služebního orgánu. Nesouhlasí s neprovedením navrhovaných důkazů.
10. Následně žalobce žalovanému vytýká, že se s jeho odvolacími námitkami vypořádal velmi povrchně, když se prakticky věnoval jen jedné z nich (námitce, že rozhodnutí služebního orgánu prvního stupně obsahuje celé pasáže textu, které s výrokem nesouvisí), a i tu neposoudil správně, když tvrdí, že žalobce nadbytečné pasáže blíže nespecifikoval či neuvedl, o jaké pasáže se konkrétně jedná.
11. Ke stanovení výše odbytného žalobce namítá, že v případě určení délky jeho praxe došlo k nesprávnému započtení jeho předcházejících pracovních poměrů.
12. Ve své žalobě žalobce rovněž vznáší námitky proti změnám v systemizaci Drážní inspekce s účinností od 1. 4. 2017 a s účinností od 1. 1. 2020. Rovněž namítá, že výše odbytného byla stanovena nesprávně, neboť nereflektuje předchozí nezákonná rozhodnutí týkající se žalobce; žalobce vznáší argumenty zejména k v minulosti nesprávně určené platové třídě a k výraznému snížení osobního příplatku.
13. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě popírá oprávněnost žaloby a přináší obdobnou argumentaci jako v žalobou napadeném rozhodnutí, přičemž i poukazuje na konkrétní pasáže obsažené v žalobou napadeném rozhodnutí.
14. V replice žalobce konstatuje, že je již naprosto zřejmé, že účelem všech kroků vůči žalobci v rámci jeho služebního poměru od roku 2016 bylo se ho zbavit – dostat ho pryč z Drážní inspekce. Žalobce vždy hájil zájmy bezpečnosti v drážní dopravě a vždy akcentoval význam prevence a objektivní a důkladné vyšetření nehody. Tím vadil. Žalobce poukazuje na to, že Mgr. Kučera zrušil služební poměr žalobci, tj. zaměstnanci v produktivním věku s letitou praxí v oboru, a o 4 měsíce později hledá 3 nové inspektory. Dále žalobce poukazuje na současnou neutěšenou situaci v Drážní inspekci. V ostatním žalobce odkazuje na své žalobní námitky, z nichž některé rozvíjí.

III.

Posouzení žaloby

15. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

16. Při jednání, které se u zdejšího soudu konalo dne 16. 9. 2022, setrvaly obě strany na svých dosavadních návrzích i argumentech. Žalobce vznesl řadu důkazních návrhů, přičemž soud všechny zamítl. Jedná se o následující důkazní návrhy:

A. Usnesení náměstka ministra vnitra pro státní službu ze dne 13. 5. 2021, č. j. MV-59623-5/SR-2021

B. Žádost o zaslání kopie správního spisu ze dne 28. 5. 2021, včetně doručanky

Tyto důkazní návrhy byly zamítnuty, neboť soudu k posouzení otázky, zda bylo, či nebylo žalobci dáno právo seznámit se s podklady pro rozhodnutí, plně postačuje obsah správního spisu.

C. Usnesení vlády ČR č. 553 ze dne 15. 6. 2016

D. Rozhodnutí státního tajemníka v Ministerstvu dopravy ČR ze dne 1. 2. 2016, č. j. 3/2016-600-VŘ/3, o jmenování členů výběrové komise na služební místo vedoucího služebního úřadu – GI DI

E. Rozhodnutí státního tajemníka v Ministerstvu dopravy ČR ze dne 11. 2. 2016, č. j. 3/2016-600-VŘ/6, o jmenování členů výběrové komise na služební místo vedoucího služebního úřadu – GI DI

F. Protokol o průběhu a výsledku ve výběrovém řízení na služební místo GI DI, č. j. 21/2015-010-VR/30, ze dne 23. 3. 2016

G. Rozhodnutí Náměstka MV o jmenování Ing. Tomáše Čočka, Ph.D., státním tajemníkem v Ministerstvu dopravy ČR ze dne 30. 4. 2015

H. Zvukový záznam z jednání Vlády dne 15. 6. 2016

I. Výslech Ing. Tomáše Čočka, Ph.D. a Ing. Dana Ťoka

J. Přípis prošetřovatelky sekce pro státní službu Ministerstva vnitra ze dne 31. 8. 2016, č. j. MV-92773-6/VMS-2016

K. Spis Ministerstva dopravy ve věci výběrového řízení na obsazení služebního místa GI DI, č. j. 21/2015-010-VR

Tyto důkazní návrhy byly zamítnuty, neboť se vztahují k otázkám, jimiž se zdejší soud zabýval již ve svém rozsudku č. j. 14 Ad 12/2020-31, a proto jsou tyto důkazní návrhy pro nynější řízení nadbytečné.

L. Usnesení vlády ke změně systemizace DI od 1. 1. 2020, včetně přílohy (části III materiálu), a zjevný rozpor s právními předpisy

M. Rozhodnutí o organizačních změnách DI od 1. 1. 2020, č. j. 553/2019/DI-1

N. Organizační řád DI od 1. 1. 2020, č. j. 553/2019/DI-2

O. Komentář DI ke změně systemizace od 1. 1. 2020

P. Komentář MD k návrhu státního rozpočtu na rok 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

Q. Usnesení vlády ke změně systemizace DI v roce 2017, včetně přílohy (části III materiálu)

R. Statut Drážní inspekce

S. Důvodová zpráva k původnímu služebnímu zákonu

T. Výslech Mgr. Jana Kučery, zastávajícího funkci GI DI, a Mgr. Martina Vavřiny, státního tajemníka Ministerstva dopravy

Tyto důkazní návrhy byly zamítnuty pro nadbytečnost, neboť se vztahují k otázkám, které nemohou být předmětem tohoto soudního řízení (viz níže bod 18 rozsudku).

U. Náhledy elektronických vlastností dokumentů řízení, tj. Oznámení o zahájení řízení o skončení služebního poměru a o odbytném, č. j. 1/2020/DI-6/185 ze dne 1. 7. 2020, Vyrozumění o provádění dokazování mimo ústní jednání, č. j.: 1/2020/DI-6/186 ze dne 3. 7. 2020, Zaslání scanu spisu řízení, č. j. 1/2020/DI-6/192 ze dne 16. 7. 2020, Oznámení o ukončení dokazování, výzva k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, č. j. 1/2020/DI-6/195 ze dne 17. 7. 2020, Oznámení o ukončení dokazování, výzva k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, č. j. 1/2020/DI-6/199 ze dne 24. 7. 2020, Sdělení služebního orgánu k návrhům účastníka řízení, oznámení o prodloužení lhůty k vyjádření, č. j. 1/2020/DI-6/206 ze dne 12. 8. 2020, rozhodnutí služebního orgánu prvního stupně, Zaslání scanu spisu řízení, č. j. 1/2020/DI-6/216 ze dne 15. 10. 2020

V. Svědecká výpověď zaměstnankyně Mgr. I. W.

W. Svědecká výpověď předsedy OSDI J. Ř.

X. Dokument státního tajemníka Ministerstva dopravy ze dne 12. 5. 2020, č. j. 4/2019-060-STZ/4 (str. 37)

Tyto důkazní návrhy byly zamítnuty pro nadbytečnost, neboť k posouzení příslušných žalobních námitek postačuje obsah správního spisu.

Y. Kolektivní dohoda uzavřená mezi DI a OSDI, č. j.: 689/2016/DI, účinná od 1. 11. 2016

Z. Svědecká výpověď předsedy OSDI pana J. Ř.

Tyto důkazní návrhy byly zamítnuty pro nadbytečnost, neboť k posouzení věci postačuje obsah správního spisu.

AA. Důkazy korespondencí týkající se zařazování podkladů a důkazů do správního spisu (str. 54 žaloby)

Tento důkazní návrh byl zamítnut pro nadbytečnost, protože příslušné listiny jsou obsaženy ve správním spisu.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

BB. Metodický pokyn náměstka Ministra vnitra pro státní službu č. 1/2019; Část obsažená ve správním spisu, tj. č. j. 42/2020/DI ze dne 17. 2. 2020; Vyrozumění o provádění dokazování mimo ústní jednání č. j. 1/2020/DI-6/186 ze dne 3. 7. 2020; část správního spisu Oznámení o ukončení dokazování, výzva k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí – reakce ze dne 9. 8. 2020 (str. 57 žaloby)

Tyto důkazní návrhy byly zamítnuty pro nadbytečnost, neboť listiny jsou obsaženy ve správním spisu.

CC. Rozhodnutí o skončení služebního poměru (tj. rozhodnutí prvního stupně); Listina, kterou je vypočítáno odbytné, tj. rozhodnutí o odvolání ze služebního místa ředitele ústředního inspektorátu; Rozhodnutí, kterým byl žalobci změněn plat v návaznosti na služební hodnocení, které bylo napadeno samostatnou žalobou, jež dosud nebyla projednána (str. 59 žaloby)

Tyto důkazní návrhy byly zamítnuty. Pokud jde o rozhodnutí prvního stupně, je protismyslné provádět jeho obsahem dokazování, protože je podrobováno soudnímu přezkumu spolu s rozhodnutím druhého stupně. Pokud jde o další návrhy, je potřeba uplatňovat pravidlo, že soud rozhoduje podle skutkového a právního stavu, který tu byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí, a výpočet odbytného se opírá o skutečnosti, které v tu dobu existovaly, tedy je důkazní návrh nadbytečný.

DD. Výpisy z úřední desky Drážní inspekce na webu Ministerstva dopravy ze dne 22. 4. 2022

EE. Výpisy z úřední desky Drážní inspekce na webu Ministerstva dopravy ze dne 31. 5. 2022

FF. Výpis z úřední desky Drážní inspekce na webu Ministerstva dopravy ze dne 3. 8. 2022

GG. Svědecká výpověď P. T. a jeho zdravotní posudky

HH. Svědecká výpověď J. B., vedoucího analytického týmu SOSAD

II. Rozsudek okresního soudu v Chebu 2T 143/2020-716 ze dne 12. 8. 2021

JJ. Vyhodnocení příčin a okolností vzniku mimořádné události Správy železnic, č. j. 17594/2021-SŽ-GR-018, ze dne 24. 3. 2021

KK. Fragment služebního předpisu Drážní inspekce č. 27 „Mimořádné události na dráhách“

Tyto důkazní návrhy byly zamítnuty, protože mají prokazovat neutěšený stav fungování drážní inspekce, tím pádem nemají bezprostřední vztah k předmětu napadeného rozhodnutí. Pokud jde o výpisy z úřední desky, jedná se o okolnosti, které nastaly až po vydání napadeného rozhodnutí, a je potřeba uplatňovat pravidlo, že soud rozhoduje podle skutkového a právního stavu, který tu byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí.

LL.Reportáž České televize ze dne 5. 9. 2021, která se zabývá drážní inspekci, jejími problémy s vyšetřováním nehod a nedostatkem zaměstnanců

Tyto důkazní návrhy byly zamítnuty, protože je potřeba uplatňovat pravidlo, že soud rozhoduje podle skutkového a právního stavu, který tu byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Tato reportáž je až z podstatně pozdější doby.

17. Žaloba není důvodná.
18. Předně soud konstatuje, že se nemůže zabývat námitkami, které žalobce uplatnil vůči změnám v systemizaci Drážní inspekce s účinností od 1. 4. 2017 a s účinností od 1. 1. 2020, ani námitkami, jimiž v rámci výhradám vůči odbytnému napadá určení své platové třídy a výrazné snížení osobního příplatku. Tyto námitky míří mimo předmět nynějšího řízení a žalobci příslušelo vznášet je vůči rozhodnutím služebních orgánů, která na příslušné změny systemizace bezprostředně navazovala (zejména rozhodnutí o odvolání z místa představeného a zařazení mimo výkon služby), resp. která upravovala jeho platové otázky. Tyto námitky tedy jsou v nynějším řízení neprojednatelné.
19. K námitkám nově uplatněným v replice pak zdejší soud konstatuje, že byly vzneseny až po uplynutí lhůty dle § 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s. Kromě toho se i z nezanedbatelné části týkají skutkového stavu, který nastal až po době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
20. Smyslem a účelem v § 36 odst. 3 správního řádu vymezených procesních práv účastníka řízení je, aby účastník řízení znal všechny podklady, které byly při rozhodování v jeho věci užity. Pokud skutkový stav nedoznal změn, zejména pokud nebyly provedeny důkazy, o nichž žalobce nevěděl, není třeba postupovat dle § 36 odst. 3 správního řádu (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2013, č. j. 1 As 85/2013-51, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, č. j. 8 Afs 21/2009-243). Dané ustanovení zároveň není omezeno pouze na řízení před správním orgánem I. stupně. Jestliže odvolací správní orgán v odvolacím řízení doplní správní spis o další podklady rozhodnutí, je jeho povinností o tom účastníka řízení zpravit a dát mu možnost vyjádřit se k těmto podkladům (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2009, č. j. 3 As 43/2008 – 235, a ze dne 7. 10. 2009, č. j. 6 As 24/2009 – 80). Správní řád sice tuto povinnost v ustanoveních upravujících průběh odvolacího řízení výslovně stanoví pouze pro případy, kdy odvolací správní orgán napadené rozhodnutí nebo jeho část změnil [viz § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu], tím však není vyloučena aplikace ustanovení § 36 odst. 3 na případy, kdy odvolací správní orgán rozhoduje o zamítnutí odvolání poté, co si opatřil nové podklady rozhodnutí.
21. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že neobsahuje ničeho, co by odvolacímu orgánu posloužilo jako podklad žalobou napadeného rozhodnutí. Jinými slovy, neobsahuje nic, s čím by žalobcem musel být seznamován a k čemu by měl mít možnost se vyjádřit. Ostatně ani sám žalobce neoznačuje žádný podklad, který měl odvolací orgán shromáždit a upřít žalobci vůči němu možnost seznámit se s ním a vyjádřit se k němu.
22. Nadto soud připomíná, že porušení § 36 odst. 3 správního řádu je důvodem ke zrušení odvolacího rozhodnutí pouze tehdy, pokud mělo vliv na jeho zákonnost (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, č. j. 8 Afs 21/2009 - 243, č. 2073/2010 Sb. NSS, ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 As 24/2013 - 28, ze dne 28. 6. 2005, č. j. 8 As 3/2005 - 86, ze dne 26. 11. 2008, č. j. 2 As 54/2008 - 80, ze dne 22. 1. 2009, č. j. 6 As 16/2008 - 90). Je to

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

přitom žalobce, kdo má tvrdit a dokládat, jak se nerespektování § 36 odst. 3 správního řádu konkrétně dotklo jeho práv. Neboli pro úspěšnost dané námitky je nezbytné, aby žalobce upřesnil podklady, jež neměl k dispozici, a jakým způsobem takové pochybení správního orgánu mohlo ovlivnit vydané meritorní rozhodnutí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2011, č. j. 8 As 28/2011 – 78).

23. K námitce věcné nepřislušnosti služebního orgánu k vydání prvostupňového rozhodnutí soud uvádí následující.
24. Podle § 10 odst. 1 písm. f) zákona o státní službě je služebním orgánem vedoucí služebního úřadu nebo státní tajemník vůči ostatním státním zaměstnancům.
25. Drážní inspekce je správní úřad s celostátní působností, který se člení na ústřední inspektorát a územní inspektoráty a v jehož čele stojí generální inspektor (viz § 53a zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „zákon o drahách“). Služebním orgánem Drážní inspekce je tedy ve smyslu § 10 odst. 1 zákona o státní službě generální inspektor, který je oprávněn rozhodovat ve věcech služebního poměru (§ 10 odst. 2 zákona o státní službě). Jestliže tedy v prvním stupni rozhodoval generální inspektor Drážní inspekce, rozhodoval věcně příslušný služební orgán.
26. Jestliže žalobce v rámci tohoto žalobního bodu zpochybňuje zákonnost jmenování současného generálního inspektora Drážní inspekce, tak tyto námitky nemohou mít jakýkoli vliv na hodnocení zákonnosti nyní napadeného rozhodnutí. Soud se shoduje se správními orgány, že výběrové řízení na místo generálního inspektora Drážní inspekce, v němž byl vybrán současný generální inspektor, představuje samostatné správní řízení odlišné od nyní posuzovaného řízení ve věci žalobce. Proto nebylo na místě v tomto řízení jakkoli zkoumat zákonnost procesu jmenování současného generálního inspektora a ani soud nemůže tyto okolnosti jakkoli brát v úvahu. Platí totiž presumpce správnosti veřejnoprávních aktů, tj. rozhodnutí vydaných v oblasti veřejné správy, a takto je nezbytné na současného generálního inspektora Drážní inspekce hledět jako na řádně jmenovaného. Na uvedeném nic nemění ani poukaz žalobce na § 53a odst. 2 zákona o dráhách větu za středníkem, dle kterého se výběr, jmenování a odvolání generálního inspektora Drážní inspekce řídí zákonem o státní službě, neboť uvedené ustanovení nic nemění na skutečnosti, že dokud není rozhodnuto o opaku, je nezbytné považovat jmenování aktuálně ustanoveného generálního inspektora Drážní inspekce za platné. Podpůrně zdejší soud odkazuje též na usnesení Ústavního soudu ze dne 29. 7. 2008 I. ÚS 216/07 ve věci nezákonně přiděleného soudce.
27. Pokud jde o námitku, že ve věci rozhodovala neoprávněná úřední osoba, pak soud za rozhodné pokládá, že rozhodnutí prvního stupně je elektronicky podepsáno Mgr. Janem Kučerou, generálním inspektorem Drážní inspekce. Rozhodnutí je podepsáno oprávněnou úřední osobou. Je zcela irelevantní, zda nějaké pomocné administrativní práce vykonávala jiná zaměstnankyně inspekce. Žalobcova tvrzení, že tato zaměstnankyně vystupovala jako oprávněná úřední osoba pak jsou ryze spekulativní.
28. Pokud jde o vypořádání námitky podjatosti žalovaným, nezbyvá soudu než se ztotožnit s konstatováním žalovaného v napadeném rozhodnutí, že žalobce v odvolacím řízení neoznačil žádné konkrétní důvody, z nichž by měla být podjatost Mgr. Kučery dovozována. K důvodům, které pak uplatňuje v žalobě, nezbyvá soudu než konstatovat, že se jedná o důvody spatřované ryze v procesních postupech a rozhodovací činnosti Mgr.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

Kučery. V takových okolnostech však podle ustálené judikatury nelze bez dalšího podjatost spatřovat.

29. K námitkám stran zahájení řízení soud ve shodě s žalovaným uvádí, že jedinou podmínkou pro zahájení řízení o skončení služebního poměru, stanovenou v § 72 odst. 1 písm. d) zákona o státní službě, je marné uplynutí doby, po kterou byl státní zaměstnanec zařazen mimo výkon služby z organizačních důvodů. Na tuto skutečnost nemá vliv, zda bylo rozhodnutí o zařazení žalobce mimo výkon služby, které bylo „základem“ pro běh 6 měsíční lhůty pro jeho zařazení mimo výkon služby, pravomocné či nikoliv, jelikož je v tomto případě podstatná jeho předběžná vykonatelnost. V tomto případě tedy nelze odkazovat na žalobcem zmiňovaný § 73 odst. 2 správního řádu. Okolnostem nařízení dovolené se pak žalovaný podrobně věnoval na str. 9-10 svého rozhodnutí a soud se s jeho vypořádáním plně ztotožňuje a odkazuje na ně.
30. Totéž lze říci o otázce projednání zrušení služebního poměru žalobce s odborovou organizací. I této otázce se žalovaný dostatečně věnoval, a to na str. 10 napadeného rozhodnutí a s tímto vypořádáním se soud plně ztotožňuje a odkazuje na ně.
31. Rovněž jiných vhodností služebních míst a souvisejícími otázkami se žalovaný v napadeném rozhodnutí podrobně zabýval, a to na str. 10-13. Ani zde soud nenachází ničeho, co by žalovanému mohl vytknout a na jeho závěry zcela odkazuje. Nadto soud dodává, že žalovaný byl – na rozdíl od žalobce, kterému byl zřízen přístup do příslušné databáze služebních míst – velice aktivní a skutečně ve velkém rozsahu se snažil nalézt pro žalobce odpovídající služební místo. Ostatně podstatná část obsáhlého správního spisu je právě věnována dokumentaci vyhledávání jiného místa pro žalobce.
32. Co se týče otázky zařazování podkladů žalobce do spisu a důkazních návrhů žalobce ve správním řízení, pak obdobně jako nyní soud i správní orgán byl ze strany žalobce zahlcován pro věc nepodstatnými s předmětem nynějšího řízení přímo nesouvisejícími listinami a důkazními návrhy. Soud nenalezl žádné pochybení správních orgánů v tom směru, že by nějaký důkaz opomenuly a žalobce by takto na jeho procesních právech poškodily.
33. Soud nemůže žalobci přisvědčit ani v tom, že se žalovaný jeho odvolacími námitkami zabýval povrchně. Soud přitom připomíná, že není přípustné institut nepřezkoumatelnosti rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se například správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, sp. zn. 1 Afs 92/2012, bod 28). Uvedené nastalo v nyní posuzované věci, kdy žalovaný sice konkrétně nereagoval na každé jednotlivé tvrzení žalobce, v souhrnu však veškeré odvolací námitky dostatečně vypořádal a přestřel důvody, pro které je neshledal důvodnými.
34. Pokud jde o námitku nezohlednění dřívějších pracovních poměrů žalobce při výpočtu odbytného, i zde se soud plně ztotožňuje s argumenty žalovaného vyjádřenými na str. 14-15 žalobou napadeného rozhodnutí. Proto na ně opět plně odkazuje.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

35. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
36. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. září 2022

Milan Tauber v.r.
předseda senátu